

Bruxelles, 30 ianuarie 2020
(OR. en)

5554/20

**Dosar interinstituțional:
2018/0169(COD)**

ENV 40
SAN 24
CONSOM 9
AGRI 35
CODEC 51

NOTĂ PUNCT „I/A”

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Nr. doc. ant.:	15254/19
Nr. doc. Csie:	9498/18 + ADD 1 - COM(2018) 337 final - Annex
Subiect:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele minime pentru reutilizarea apei - Acord politic

1. La 28 mai 2018, Comisia a adoptat o propunere legislativă de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele minime pentru reutilizarea apei, așa-numitul Regulament privind reutilizarea apei¹.
2. Obiectivul global al propunerii este de a aborda problemei deficitului de apă la nivelul întregii Uniunii Europene prin utilizarea apelor recuperate pentru irigațiile agricole. Drept rezultat, reutilizarea apei contribuie la economia circulară și la adaptarea la schimbările climatice. În același timp, propunerea urmărește să protejeze sănătatea umană și animală, precum și mediul prin stabilirea unor cerințe minime atât pentru calitatea apelor recuperate, cât și pentru monitorizarea conformității, în combinație cu armonizarea elementelor-cheie ale gestionării riscurilor.

¹ Documentul 9498/18 + ADD 1-6.

3. La 12 februarie 2019, Parlamentul European și-a adoptat poziția în primă lectură² cu privire la propunerea Comisiei.
4. La reuniunea sa din 26 iunie 2019, Consiliul a convenit asupra unei abordări generale³, acordându-i președinției mandatul necesar pentru derularea negocierilor cu Parlamentul European.
5. Au avut loc trei triloguri, la 10 octombrie, la 12 noiembrie și la 2 decembrie 2019. În paralel cu trilogurile, au avut loc mai multe reuniuni tehnice tripartite.
6. În mai multe rânduri, președinția a prezentat proiectul de regulament Comitetului Reprezentanților Permanenți.
7. La 18 decembrie 2019, după analizarea acestui text în vederea obținerii unui acord, Comitetul Reprezentanților Permanenți a aprobat compromisul final rezultat în urma trilogurilor (documentul 14944/19 + COR1). Textul aprobat, cu dispozițiile renumerotate, a fost distribuit în aceeași zi ca anexă la documentul 15254/19 + COR 1.
8. La 21 ianuarie 2020, Comisia ENVI a Parlamentului European a aprobat textul. Ulterior, în aceeași zi, președintele Comisiei ENVI a trimis o scrisoare președintelui Comitetului Reprezentanților Permanenți prin care preciza că urma să recomande Comisiei ENVI și plenului să adopte poziția Consiliului fără amendamente, sub rezerva verificării de către experții juriști-lingviști.

² Documentul 6427/19.

³ Documentul 10278/19.

9. Comitetul Economic și Social European și-a adoptat avizul⁴ cu privire la propunere la 12 decembrie 2018. Comitetul Regiunilor și-a adoptat avizul⁵ la 6 decembrie 2018.
10. Pe această bază, Comitetul Reprezentanților Permanenți este invitat să propună Consiliului să aprobe acordul politic cu privire la textul Regulamentului privind reutilizarea apei, astfel cum figurează în anexa la prezenta notă.
-

⁴ JO C 110, 22.3.2019, p. 94.

⁵ JO C 86, 7.3.2019, p. 353.

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind cerințele minime pentru reutilizarea apei

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Resursele de apă ale Uniunii sunt supuse unor presiuni din ce în ce mai mari, fapt ce conduce la un deficit de apă și la deteriorarea calității apei. În special, schimbările climatice, condițiile meteorologice imprevizibile și seceta contribuie în mod semnificativ la creșterea presiunii generate de dezvoltarea urbană și de agricultură asupra disponibilității apei dulci.

¹ JO C 110, 22.3.2019, p. 94.

² JO C 86, 7.3.2019, p. 353.

- (2) Reutilizarea pe scară mai largă a apelor uzate epurate ar putea crește capacitatea Uniunii de a răspunde presiunilor tot mai mari asupra resurselor de apă, prin limitarea captării apelor de suprafață și a celor subterane, prin reducerea impactului deversării de ape uzate epurate în corpurile de apă și prin promovarea economiilor de apă cu ajutorul utilizării multiple a apelor uzate urbane, asigurând totodată un nivel ridicat de protecție a mediului. Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului³ menționează reutilizarea apei, în combinație cu promovarea tehnologiilor care permit o utilizare eficientă a apei în industrie și a tehnicilor de irigare care economisesc apă, ca fiind una dintre măsurile suplimentare pe care statele membre pot decide să le aplice pentru atingerea obiectivelor directivei privind starea calitativă și cantitativă bună a apelor de suprafață și a celor subterane. Directiva 91/271/CEE a Consiliului⁴ impune reutilizarea apelor uzate tratate în toate cazurile în care aceasta este adecvată.
- (3) În Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Plan de salvagardare a resurselor de apă ale Europei”⁵ s-a subliniat necesitatea instituirii unui instrument de reglementare a unor standarde la nivelul Uniunii pentru reutilizarea apei în vederea eliminării barierelor în calea utilizării pe scară largă a acestei surse alternative de alimentare cu apă, una care poate contribui la limitarea deficitului de apă și la reducerea vulnerabilității sistemelor de aprovizionare.
- (4) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu cu titlul „Rezolvarea problemei deficitului de apă și a secetei în Uniunea Europeană”⁶ stabilește ierarhia măsurilor pe care statele membre ar trebui să le aibă în vedere pentru gestionarea deficitului de apă și a secetei. Aceasta precizează că, în regiunile în care toate măsurile preventive au fost puse în aplicare în conformitate cu ierarhia soluțiilor în sectorul apei, dar cererea de apă continuă să depășească disponibilitatea, infrastructura suplimentară de alimentare cu apă poate constitui, în anumite circumstanțe și ținând seama de raportul dintre costuri și beneficii, o abordare alternativă pentru atenuarea efectelor secetei severe.

³ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁴ Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, 30.5.1991, p. 40).

⁵ COM(2012) 673.

⁶ COM(2007) 414.

- (5) Parlamentul European, în Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la rezolvarea problemei deficitului de apă și a secetei în Uniunea Europeană⁷, reamintește că, în gestionarea resurselor de apă, ar trebui favorizată o abordare care să vizeze cererea, însă consideră, cu toate acestea, că UE ar trebui să adopte o abordare globală în gestionarea resurselor de apă, combinând măsurile de gestionare a cererii cu măsurile de optimizare a resurselor existente în cadrul circuitului apei și cu măsurile de creare a noi resurse și că abordarea necesită integrarea considerentelor de mediu, a celor sociale și a celor economice.
- (6) În Planul său de acțiune pentru economia circulară⁸, Comisia s-a angajat să întreprindă o serie de acțiuni de promovare a reutilizării apelor uzate tratate, printre care se numără și elaborarea unei propuneri legislative privind cerințele minime pentru reutilizarea apei. Comisia ar trebui să își actualizeze planul de acțiune și să considere în continuare resursele de apă un domeniu de acțiune prioritar.
- (7) Scopul prezentului instrument juridic privind reutilizarea apei este să faciliteze recurgerea la reutilizarea apei ori de câte ori este adecvat și eficient din punctul de vedere al costurilor, creând astfel un cadru favorabil pentru acele state membre care doresc sau care au nevoie să implementeze practica reutilizării apei. Reutilizarea apei este o opțiune promițătoare pentru multe state membre, dar, în prezent, doar o mică parte dintre acestea recurg la reutilizarea apei și au adoptat acte legislative sau standarde naționale în acest sens. Prezentul instrument juridic ar trebui să fie suficient de flexibil pentru a permite continuarea reutilizării apei și, în același timp, pentru a asigura posibilitatea ca alte state membre să aplice aceste norme atunci când vor decide să introducă această practică într-o etapă ulterioară. Orice decizie de a nu recurge la reutilizarea apei ar trebui să fie justificată în mod corespunzător pe baza criteriilor stabilite în prezentul regulament și ar trebui să fie revizuită periodic.
- (8) Se consideră că reutilizarea apelor uzate epurate în mod corespunzător, provenite, de exemplu, de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale, are un impact mai redus asupra mediului decât alte metode alternative de alimentare cu apă, cum ar fi transferurile de apă sau desalinizarea. Însă o astfel de reutilizare, care ar putea reduce risipa de apă și ar putea economisi apă, se practică în măsură limitată în Uniune. Acest lucru pare a fi parțial cauzat de costul mare al sistemului de reutilizare a apelor uzate, precum și de lipsa unor standarde comune ale Uniunii, de mediu și sanitare, pentru reutilizarea apei și, mai ales în ceea ce privește produsele agricole, de potențialele riscuri în materie de sănătate și mediu și de potențialele obstacole în calea liberei circulații a unor astfel de produse irigate cu ape recuperate.

⁷ 2008/2074 (INI).

⁸ COM(2015) 614.

- (9) Reutilizarea apei ar putea contribui la recuperarea nutrienților din apele uzate epurate, iar utilizarea apei recuperate pentru irigații în sectorul agricol sau forestier ar putea să constituie o modalitate de a reintroduce nutrienții, cum ar fi azotul, fosforul și potasiul, în ciclurile biogeochimice naturale.
- (10) În vederea asigurării reutilizării optime a resurselor de ape urbane reziduale, utilizatorilor finali ar trebui să li se asigure pregătire astfel încât să existe siguranța că se utilizează clasa de calitate potrivită a apelor recuperate. În situațiile în care o aceeași categorie de culturi are utilizări necunoscute sau multiple, ar trebui folosită clasa cea mai înaltă, cu excepția cazului în care se recurge la bariere adecvate care să permită obținerea calității necesare.
- (11) Pot fi atinse standarde sanitare în materie de igienă alimentară pentru produsele agricole irigate cu ape recuperate numai dacă cerințele de calitate pentru apele recuperate destinate irigațiilor agricole nu diferă semnificativ de la un stat membru la altul. Armonizarea cerințelor va contribui, de asemenea, la funcționarea eficientă a pieței interne pentru astfel de produse. Prin urmare, este oportun să se introducă o armonizare minimă, prin stabilirea de cerințe minime de calitate și de monitorizare a apei. Aceste cerințe minime ar trebui să constea în parametri minimi pentru apele recuperate și în alte cerințe de calitate, mai stricte sau suplimentare, impuse, dacă este necesar, de autoritățile competente împreună cu eventuale măsuri preventive adecvate. Parametrii se bazează pe raportul tehnic al Centrului Comun de Cercetare al Comisiei și reflectă standardele internaționale privind reutilizarea apei.
- (12) Reutilizarea apei pentru irigațiile agricole poate contribui, de asemenea, la promovarea economiei circulare prin recuperarea nutrienților din apele recuperate și prin aplicarea acestora culturilor, prin intermediul tehnicilor de fertigare. Astfel, reutilizarea apei ar putea reduce necesitatea unor aplicări suplimentare de fertilizatori minerali. Utilizatorii finali ar trebui să fie informați despre conținutul de nutrienți al apelor recuperate.
- (13) Nivelul ridicat al investițiilor necesare pentru modernizarea stațiilor de epurare a apelor urbane reziduale și lipsa stimulentei financiare pentru implementarea reutilizării apei în agricultură au fost identificate ca unele dintre motivele pentru care se recurge într-o mică măsură la reutilizarea apei în Europa. Aceste aspecte pot fi soluționate prin promovarea unor sisteme inovatoare și a unor stimulente economice, astfel încât costurile și beneficiile socioeconomice și de mediu ale reutilizării apei să fie luate în considerare în mod adecvat.

- (14) Aderarea la cerințele minime pentru reutilizarea apei ar trebui să fie consecventă cu politica Uniunii privind apa și să contribuie la realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă din Agenda 2030 a Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltare durabilă, în special a obiectivului nr. 6, privind asigurarea disponibilității și a gestionării durabile a apei și a salubrității pentru toți, precum și la o creștere substanțială a gradului de reciclare și de reutilizare în condiții de siguranță a apei la nivel mondial, pentru a contribui la realizarea obiectivului de dezvoltare durabilă nr. 12 al Organizației Națiunilor Unite privind consumul și producția durabile. În plus, prezentul regulament urmărește să asigure aplicarea articolului 37 privind protecția mediului din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (15) Cerințele de calitate pentru apa destinată consumului uman sunt stabilite în Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului. Statele membre ar trebui să ia măsuri adecvate pentru a se asigura că activitățile legate de reutilizarea apei nu duc la o deteriorare a calității apei potabile. Din acest motiv, planul de gestionare a riscurilor ar trebui să acorde o atenție deosebită protejării corpurilor de apă utilizate pentru captarea apei destinate consumului uman și/sau zonelor de protecție relevante.
- (16) În unele cazuri, operatorii instalațiilor de recuperare încă mai transportă și depozitează apele recuperate după punctul de ieșire al instalației de recuperare, înainte de a le livra următorilor actori din lanț, cum ar fi operatorul de distribuție a apelor recuperate, operatorul de stocare a apelor recuperate sau utilizatorul final. Este necesar să se definească punctul de conformitate pentru a clarifica unde încetează responsabilitatea operatorului instalației de recuperare și unde începe responsabilitatea următorului actor din lanț.

- (17) Gestionarea riscurilor ar trebui să cuprindă identificarea și gestionarea riscurilor în mod proactiv și să includă conceptul de producere a apelor recuperate la calitatea necesară pentru utilizări specifice. Evaluarea riscurilor ar trebui să se bazeze pe elemente-cheie ale gestionării riscurilor și ar trebui să identifice eventualele cerințe suplimentare de calitate a apei necesare pentru a asigura un nivel suficient de protecție a mediului și a sănătății umane și animale. În acest scop, planurile de gestionare a riscurilor legate de reutilizarea apei ar trebui să asigure faptul că apele recuperate sunt utilizate și gestionate în condiții de siguranță și că nu există riscuri nici pentru sănătatea umană și animală, nici pentru mediu. Pentru a elabora aceste planuri de gestionare a riscurilor, ar putea fi utilizate orientările sau standardele internaționale existente, cum ar fi ISO 20426:2018, Orientări pentru evaluarea și gestionarea riscurilor pentru sănătate în cazul reutilizării apei nepotabile, ISO 16075:2015, Orientări pentru utilizarea apelor uzate tratate pentru proiecte de irigare sau orientările OMS⁹.
- (18) Colaborarea și interacțiunea între diferitele părți implicate în procesul de recuperare a apei ar trebui să constituie o condiție prealabilă necesară pentru instituirea procedurilor de tratare în scopul recuperării în conformitate cu cerințele pentru utilizările specifice și pentru a putea planifica furnizarea de ape recuperate în raport cu cererea utilizatorilor finali.
- (19) Pentru o protecție efectivă a mediului, precum și a sănătății umane și animale, operatorii instalațiilor de recuperare ar trebui să fie principalii responsabili pentru calitatea apelor recuperate la punctul de conformitate. În scopul respectării cerințelor minime și a oricăror condiții suplimentare stabilite de autoritatea competentă, operatorii instalațiilor de recuperare ar trebui să monitorizeze calitatea apelor recuperate în conformitate cu cerințele minime și cu orice condiții suplimentare stabilite de autoritățile competente. Prin urmare, este oportun să se stabilească cerințe minime de monitorizare, care să cuprindă atât frecvența monitorizării de rutină, cât și calendarul și obiectivele de performanță pentru monitorizarea de validare. Anumite cerințe privind monitorizarea de rutină sunt specificate în conformitate cu Directiva 91/271/CEE.

⁹ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/

- (20) Apele recuperate care fac obiectul cerințelor prezentului regulament sunt obținute din apele uzate care au fost colectate în sistemele de colectare, care au fost tratate în stațiile de epurare a apelor urbane reziduale în conformitate cu Directiva 91/271/CEE și care sunt supuse unei tratări suplimentare (fie în stația de epurare a apelor urbane reziduale, fie într-o instalație de recuperare) pentru a respecta parametrii prevăzuți în anexa I la prezentul regulament. În conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Directiva 91/271/CEE, aglomerările urbane al căror echivalent-locuitor (EL) este mai mic de 2 000 nu au obligația să fie echipate cu un sistem de colectare. Cu toate acestea, apele urbane reziduale care provin din aglomerări urbane având un EL mai mic de 2 000 și care intră în sistemele de colectare ar trebui să facă obiectul unei tratări adecvate înainte să fie deversate în apele dulci și în estuare, în conformitate cu articolul 7 din Directiva 91/271/CEE. În acest context, apele reziduale provenite din aglomerări urbane al căror EL este mai mic de 2 000 s-ar încadra în domeniul de aplicare al prezentului regulament doar atunci când intră într-un sistem de colectare și sunt tratate într-o stație de epurare a apelor urbane reziduale. În mod similar, prezentul regulament nu acoperă apele industriale uzate biodegradabile provenite din stații care aparțin sectoarelor industriale enumerate în anexa III la Directiva 91/271/CEE, cu excepția cazului în care apele reziduale provenite de la aceste stații intră într-un sistem de colectare și sunt tratate într-o stație de epurare a apelor urbane reziduale.
- (21) Reutilizarea apelor urbane reziduale tratate pentru irigații agricole este o acțiune determinată de piață, întemeiată pe cerințele și nevoile sectorului agricol, în special în anumite state membre care se confruntă cu un deficit al resurselor de apă. Operatorii instalațiilor de recuperare și utilizatorii finali ar trebui să coopereze pentru a se asigura că calitatea apelor recuperate obținută în conformitate cu cerințele minime stabilite prin prezentul regulament satisface nevoile utilizatorilor finali în ceea ce privește categoriile de culturi. În cazurile în care clasele de calitate a apei obținute de operatorii instalațiilor de recuperare nu sunt compatibile cu categoria de cultură și cu metoda de irigare deja existente în zona deservită (de exemplu, într-un sistem de alimentare colectivă), cerințele privind calitatea apei ar putea fi respectate prin utilizarea, într-un stadiu ulterior, a mai multor opțiuni de tratare a apei, separat sau în combinație cu alte opțiuni care nu implică tratarea apelor recuperate, în conformitate cu abordarea bazată pe bariere multiple.

- (22) Este necesar să se garanteze siguranța utilizării apelor recuperate, încurajându-se astfel reutilizarea apei în întreaga Uniune și creșterea încrederii publicului în această practică. Producerea apelor recuperate și alimentarea cu acestea în scopul irigațiilor agricole ar trebui să fie permise, în consecință, numai pe baza unui permis acordat de autoritățile competente ale statelor membre. Pentru a asigura o abordare armonizată la nivelul Uniunii, precum și trasabilitatea și transparența, normele de fond privind acest permis ar trebui stabilite la nivelul Uniunii. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să stabilească detaliile procedurilor de acordare a permiselor, cum ar fi autoritățile competente și termenele. Acestea ar trebui să poată aplica procedurile existente de acordare a permiselor, care ar trebui adaptate pentru a ține seama de cerințele introduse prin prezentul regulament. Atunci când desemnează partea (părțile) responsabilă(e) cu elaborarea planului de gestionare a riscurilor legate de reutilizarea apei și autoritatea competentă pentru acordarea permisului pentru producerea apelor recuperate și pentru alimentarea cu acestea, statele membre ar trebui să se asigure că nu există niciun conflict de interese.
- (23) Dacă este nevoie de un operator de distribuție a apelor recuperate și de un operator de stocare a apelor recuperate, ar trebui să fie posibil să li se impună acestora să dispună de un permis. În cazul în care sunt îndeplinite toate cerințele de autorizare, autoritatea competentă din statul membru ar trebui să acorde un permis care ar trebui să conțină toate condițiile și măsurile stabilite în planul de gestionare a riscurilor.

- (24) Dispozițiile prezentului regulament completează cerințele altor acte legislative ale Uniunii, în special pe cele privind posibilele riscuri la adresa sănătății și a mediului. Pentru a asigura o abordare globală a posibilelor riscuri la adresa sănătății oamenilor și a animalelor și la adresa mediului, operatorii instalațiilor de recuperare și autoritățile competente ar trebui, prin urmare, să țină seama și de cerințele stabilite în alte acte legislative relevante ale Uniunii, în special în Directivele 86/278/CEE, 91/676/CEE¹⁰ și 98/83/CE¹¹ ale Consiliului, în Directivele 91/271/CEE și 2000/60/CE, în Regulamentele (CE) nr. 178/2002¹², (CE) nr. 852/2004¹³, (CE) nr. 183/2005¹⁴, (CE) nr. 396/2005¹⁵ și (CE) nr. 1069/2009¹⁶ ale Parlamentului European și ale Consiliului, în Directivele 2006/7/CE¹⁷, 2006/118/CE¹⁸, 2008/105/CE¹⁹ și 2011/92/UE²⁰ ale Parlamentului European și ale Consiliului și în Regulamentele (CE) nr. 2073/2005²¹, (CE) nr. 1881/2006²² și (CE) nr. 142/2011²³ ale Comisiei.

-
- ¹⁰ Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1-8).
- ¹¹ Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 330, 5.12.1998, p. 32).
- ¹² Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).
- ¹³ Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).
- ¹⁴ Regulamentul (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 ianuarie 2005 de stabilire a cerințelor privind igiena hranei pentru animale (JO L 35, 8.2.2005, p. 1).
- ¹⁵ Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului (JO L 70, 16.3.2005, p. 1).
- ¹⁶ Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1).
- ¹⁷ Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat și de abrogare a Directivei 76/160/CEE (JO L 64, 4.3.2006, p. 37).
- ¹⁸ Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării (JO L 372, 27.12.2006, p. 19).
- ¹⁹ Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 348, 24.12.2008, p. 84).
- ²⁰ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).
- ²¹ Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei din 15 noiembrie 2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare (JO L 338, 22.12.2005, p. 1).
- ²² Regulamentul (CE) nr. 1881/2006 al Comisiei din 19 decembrie 2006 de stabilire a nivelurilor maxime pentru anumiți contaminanți din produsele alimentare (JO L 364, 20.12.2006, p. 5).
- ²³ Regulamentul (UE) nr. 142/2011 al Comisiei din 25 februarie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de punere în aplicare a Directivei 97/78/CE a Consiliului în ceea ce privește anumite probe și produse care sunt scutite de controalele sanitar-veterinare la frontieră în conformitate cu directiva menționată - Text cu relevanță pentru SEE (JO L 54, 26.2.2011, p. 1).

- (25) În sensul prezentului regulament, ar trebui să fie posibil ca operațiunile de tratare și de recuperare a apelor urbane reziduale să aibă loc în același amplasament fizic, folosind aceeași instalație sau instalații separate, distincte. În plus, ar trebui să existe posibilitatea ca același actor să fie atât operatorul stației de epurare, cât și operatorul instalației de recuperare.
- (26) Regulamentul (CE) nr. 852/2004 stabilește norme generale pentru operatorii din sectorul alimentar și reglementează producția, prelucrarea, distribuția și punerea pe piață a produselor alimentare destinate consumului uman. Acest regulament se referă la calitatea din punct de vedere sanitar a produselor alimentare, iar unul dintre principiile sale de bază este că responsabilitatea principală pentru siguranța alimentară revine operatorului din sectorul alimentar. Regulamentul respectiv face, de asemenea, obiectul unor orientări detaliate; dintre acestea, deosebit de relevantă este Comunicarea Comisiei privind documentul de orientare privind abordarea la nivelul producției primare a riscurilor microbiologice prezentate de fructele și legumele proaspete prin aplicarea normelor de igienă (2017/C 163/01). Cerințele minime pentru apele recuperate stabilite în prezentul regulament nu împiedică operatorii din sectorul alimentar să obțină calitatea apei necesară pentru a se conforma Regulamentului (CE) nr. 852/2004, utilizând într-un stadiu ulterior mai multe opțiuni de tratare a apei, separat sau în combinație cu alte opțiuni care nu implică tratarea.
- (27) Există un mare potențial de reciclare și de reutilizare a apelor uzate epurate. În vederea promovării și încurajării practicii reutilizării apei, indicarea unor utilizări specifice în prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să permită utilizarea apelor recuperate în alte scopuri, inclusiv în scopuri industriale, de agrement și ecologice, după cum se consideră necesar în funcție de circumstanțele și nevoile naționale, cu condiția să se asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și animale, precum și a mediului.
- (28) Pentru a încuraja încrederea în reutilizarea apei, ar trebui să fie furnizate publicului informațiile necesare. Punerea la dispoziție a unor informații clare, complete și actualizate privind reutilizarea apei ar trebui să conducă la creșterea transparenței și a trasabilității și ar putea prezenta un interes deosebit și pentru alte autorități competente, pentru care reutilizarea apei în scopuri specifice are implicații. Pentru a încuraja reutilizarea apei, statele membre ar trebui să asigure organizarea unor campanii de informare și de sensibilizare care să corespundă amplorii reutilizării apei, cu scopul de a ajuta părțile interesate să înțeleagă beneficiile reutilizării apei, facilitând astfel acceptarea acesteia.

- (29) Educarea și formarea utilizatorilor finali sunt deosebit de importante ca elemente ale implementării și menținerii unor măsuri preventive. În cadrul planului de gestionare a riscurilor, ar trebui avute în vedere măsuri specifice de prevenire a expunerii umane, precum utilizarea de echipamente de protecție personală, spălarea mâinilor și igiena personală.
- (30) Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁴ urmărește garantarea dreptului de acces, în statele membre, la informațiile despre mediu, în conformitate cu Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu²⁵ (Convenția de la Aarhus). Directiva respectivă stabilește obligații ample privind furnizarea la cerere a informațiilor despre mediu și diseminarea activă a acestor informații. Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁶ se referă la schimbul de informații spațiale, inclusiv de seturi de date privind diferite aspecte legate de mediu. Este important ca dispozițiile prezentului regulament privind accesul la informații și mecanismele de schimb de date să completeze directivele respective, fără a crea un alt regim juridic. Prin urmare, dispozițiile prezentului regulament privind informațiile destinate publicului și informațiile despre monitorizarea punerii în aplicare nu ar trebui să aducă atingere Directivelor 2003/4/CE și 2007/2/CE.
- (31) Cerințele minime pentru siguranța reutilizării apelor urbane reziduale epurate reflectă cunoștințele științifice disponibile și standardele și practicile în materie de reutilizare a apei recunoscute pe plan internațional și garantează că aceste ape pot fi folosite în condiții de siguranță pentru irigațiile agricole, asigurând astfel un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și animale, precum și a mediului. Din perspectiva rezultatelor evaluării prezentului regulament sau ori de câte ori noile evoluții științifice și progrese tehnice impun acest lucru, Comisia ar putea examina necesitatea revizuirii cerințelor minime prevăzute în anexa I secțiunea 2 și, după caz, ar trebui să facă propuneri legislative de modificare în conformitate cu tratatul.

²⁴ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

²⁵ JO L 124, 17.5.2005, p. 4.

²⁶ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

- (32) Pentru a adapta elementele-cheie ale gestionării riscurilor la progresul științific și tehnic, ar trebui delegată Comisiei, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, competența de a adopta acte pentru modificarea cerințelor minime și a sarcinilor esențiale de gestionare a riscurilor. În plus, pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane, Comisia ar trebui să poată adopta, de asemenea, acte delegate care completează sarcinile esențiale de gestionare a riscurilor prin stabilirea de specificații tehnice. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare²⁷. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (33) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare pentru adoptarea unor norme detaliate în ceea ce privește formatul și modul de prezentare ale informațiilor referitoare la monitorizarea punerii în aplicare a prezentului regulament care trebuie transmise de statele membre, precum și în ceea ce privește formatul și modul de prezentare ale informațiilor referitoare la sinteza la nivelul Uniunii, elaborată de Agenția Europeană de Mediu (AEM). Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁸.
- (34) Autoritățile competente ar trebui să verifice conformitatea apelor recuperate cu condițiile stabilite în permis. În caz de neconformitate, acestea ar trebui să solicite părții (părților) responsabile să ia măsurile necesare pentru asigurarea conformității. Alimentarea cu ape recuperate ar trebui suspendată atunci când neconformitatea conduce la apariția unui risc semnificativ pentru mediu sau sănătatea umană.

²⁷ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

²⁸ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (35) Autoritățile competente ar trebui să coopereze cu alte autorități relevante, prin intermediul schimbului de informații, pentru a asigura conformitatea cu cerințele relevante impuse la nivel național și la nivelul Uniunii.
- (36) Datele furnizate de statele membre sunt esențiale pentru a-i permite Comisiei să monitorizeze și să evalueze performanța legislației din perspectiva obiectivelor urmărite.
- (37) În conformitate cu punctul 22 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament. Evaluarea ar trebui să se bazeze pe cele cinci criterii de eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată pentru UE și să stea la baza evaluărilor impactului unor eventuale măsuri ulterioare. Evaluarea ar trebui să țină seama de progresele științifice, în special în ceea ce privește impactul potențial al substanțelor în jurul cărora se cristalizează preocupări.
- (38) Scopul prezentului regulament este, printre altele, să protejeze mediul înconjurător și sănătatea umană și animală. Astfel cum a statuat Curtea de Justiție în repetate rânduri, ar fi incompatibil cu caracterul obligatoriu pe care articolul 288 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene îl atribuie directivei, să se excludă, în principiu, posibilitatea ca obligația impusă de o directivă să poată fi invocată de către persoanele vizate. Aceeași considerație este valabilă și în ceea ce privește un regulament care are drept obiectiv să garanteze că apele recuperate sunt sigure pentru irigațiile agricole.
- (39) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și să asigure punerea în aplicare a acestor sancțiuni. Sancțiunile ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive.
- (40) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume protecția sănătății umane și animale, precum și a mediului, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

- (41) Este necesar să se asigure suficient timp atât statelor membre pentru a înființa infrastructura administrativă necesară aplicării prezentului regulament, cât și operatorilor pentru a se pregăti în vederea aplicării noilor norme.
- (42) În vederea dezvoltării și promovării în cea mai mare măsură posibilă a practicii reutilizării apelor uzate epurate în mod corespunzător, Uniunea Europeană ar trebui să sprijine cercetarea și dezvoltarea în domeniu, prin intermediul programului Orizont Europa, pentru a determina o îmbunătățire clară a fiabilității apelor uzate epurate în mod corespunzător și a metodelor viabile de utilizare.
- (43) Directiva 2000/60/CE oferă statelor membre flexibilitatea necesară de a include măsuri suplimentare în programele de măsuri adoptate pentru sprijinirea eforturilor lor de realizare a obiectivelor privind calitatea apei, astfel cum sunt stabilite prin această directivă. Lista neexhaustivă a măsurilor suplimentare prevăzute în partea B din anexa VI la Directiva 2000/60/CE conține, printre altele, măsuri privind reutilizarea apei. În acest context și în concordanță cu ierarhia măsurilor care ar putea fi luate în considerare de către statele membre în gestionarea deficitului de apă și a perioadelor de secetă și care promovează măsuri prioritare, de la politici de economisire a apei până la politici de stabilire a prețurilor apei și soluții alternative, precum și ținând cont, în mod corespunzător, de raportul costuri-beneficii, cerințele minime pentru reutilizarea apei, astfel cum sunt stabilite prin prezentul regulament, ar trebui să fie aplicabile ori de câte ori apele urbane reziduale epurate provenite de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale sunt reutilizate, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din Directiva 91/271/CEE din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale, pentru irigațiile agricole.
- (44) Prezentul regulament urmărește să încurajeze utilizarea sustenabilă a apei. Ținând cont de acest obiectiv, Comisia ar trebui să se angajeze să utilizeze programele Uniunii, inclusiv programul LIFE, pentru a sprijini inițiativele locale ce implică reutilizarea apelor uzate epurate în mod corespunzător.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și scop

- (1) Prezentul regulament stabilește cerințe minime de calitate a apei și de monitorizare, precum și dispoziții pentru gestionarea riscurilor în vederea utilizării în condiții de siguranță a apelor recuperate, în contextul gestionării integrate a apei.
- (2) Scopul prezentului regulament este de a garanta că apele recuperate sunt sigure pentru irigațiile agricole, astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și animale și a mediului, să promoveze economia circulară, să sprijine adaptarea la schimbările climatice, contribuind la obiectivele Directivei 2000/60/CE prin abordarea în mod coordonat, la nivelul întregii Uniuni, a problemei deficitului de apă și a presiunii exercitate asupra resurselor de apă ca urmare a acestui deficit, sprijinind în acest mod și funcționarea eficientă a pieței interne.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică ori de câte ori apele urbane reziduale tratate sunt reutilizate, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din Directiva 91/271/CEE, pentru irigații agricole, astfel cum se specifică în anexa I secțiunea 1.
- (2) Un stat membru poate decide că nu este oportun să reutilizeze apele pentru irigații agricole în unul sau mai multe dintre districtele sale hidrografice sau în părți ale acestora, ținând seama de următoarele criterii:
 - (a) condițiile geografice și climatice ale districtului (districtelor) sau ale unor părți ale acestuia (acestora);
 - (b) starea altor resurse de apă și presiunile exercitate asupra acestora, inclusiv starea cantitativă a corpurilor de apă subterane menționată în Directiva 2000/60/CE;

- (c) starea corpurilor de apă de suprafață în care sunt deversate apele urbane reziduale epurate și presiunile exercitate asupra acestor corpuri;
- (d) costurile de mediu și costurile în materie de resurse ale apelor recuperate și ale altor resurse de apă.

Decizia în cauză se justifică în mod corespunzător pe baza criteriilor menționate mai sus și se transmite Comisiei. Aceasta este revizuită după nevoie, ținând seama mai ales de proiecțiile privind schimbările climatice și de strategiile naționale de adaptare la schimbările climatice, și cel puțin o dată la 6 ani ținând seama de planurile de gestionare a bazinelor hidrografice stabilite în temeiul Directivei 2000/60/CE.

- (3) Prin derogare, proiectele de cercetare sau proiectele pilot legate de instalațiile de recuperare nu trebuie să respecte dispozițiile prezentului regulament în cazul în care autoritatea competentă stabilește că sunt îndeplinite următoarele criterii:

- (a) proiectul de cercetare sau proiectul pilot nu se va desfășura într-un corp de apă utilizat pentru captarea apei destinate consumului uman și/sau în zonele de protecție relevante, desemnate în temeiul Directivei 2000/60/CE;
- (b) proiectul de cercetare sau proiectul pilot va face obiectul unei monitorizări adecvate.

Orice decizie luată în temeiul prezentului alineat este limitată la o perioadă maximă de 5 ani. Nu se introduce pe piață niciuna dintre culturile care rezultă dintr-un proiect de cercetare sau dintr-un proiect pilot care face obiectul unei derogări în conformitate cu prezentul alineat.

- (4) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 852/2004 și nu împiedică operatorii din sectorul alimentar să obțină calitatea apei necesară în vederea respectării Regulamentului (CE) nr. 852/2004 prin aplicarea într-o etapă ulterioară a mai multor opțiuni de tratare a apei, singure sau în combinație cu alte opțiuni care nu implică tratarea, și nu îi împiedică nici să utilizeze, pentru irigațiile agricole, alte surse alternative de apă.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „autoritate (autorități) competentă(e)” înseamnă o autoritate (autorități) sau un organism (organisme) desemnat(e) de un stat membru pentru îndeplinirea obligațiilor care decurg din prezentul regulament în ceea ce privește acordarea permisului de producere a apelor recuperate și/sau de alimentare cu acestea și verificarea conformității, precum și în ceea ce privește acordarea derogării pentru proiectele de cercetare sau pentru proiectele pilot;
2. „utilizator final” înseamnă o persoană fizică sau juridică, o entitate publică sau privată, care folosește ape recuperate pentru irigațiile agricole;
3. „ape urbane reziduale” înseamnă apele urbane reziduale astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 91/271/CEE;
4. „ape recuperate” înseamnă ape urbane reziduale care au fost tratate în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 91/271/CEE și care rezultă dintr-o tratare suplimentară într-o instalație de recuperare, în conformitate cu secțiunea 2 din anexa I la prezentul regulament;
5. „instalație de recuperare” înseamnă o stație de epurare a apelor urbane reziduale sau o altă instalație care tratează suplimentar apele urbane reziduale, cu respectarea cerințelor prevăzute în Directiva 91/271/CEE, cu scopul de a produce ape adecvate pentru una dintre utilizările specificate în secțiunea 1 din anexa I la prezentul regulament;
6. „operatorul instalației de recuperare” înseamnă o persoană fizică sau juridică ce reprezintă o entitate privată sau o autoritate publică și care operează sau controlează instalația de recuperare;
7. „pericol” înseamnă un agent biologic, chimic, fizic sau radiologic susceptibil de a fi dăunător pentru oameni, animale, culturi sau plante, pentru alte biocenoze terestre ori pentru biocenoza acvatică, pentru soluri sau pentru mediu în ansamblul său;

8. „risc” înseamnă probabilitatea ca pericolele identificate să cauzeze daune într-un interval de timp specificat, inclusiv gravitatea consecințelor;
9. „gestionarea riscurilor” înseamnă o gestionare sistematică, care asigură permanent siguranța reutilizării apei într-un context specific;
10. „măsură preventivă” înseamnă o acțiune sau o activitate adecvată la care se poate recurge pentru a preveni sau a elimina un risc la adresa sănătății sau a mediului ori pentru a reduce riscul respectiv la un nivel acceptabil;
11. „punct de conformitate” înseamnă punctul în care operatorul instalației de recuperare livrează ape recuperate următorului actor din lanț;
12. „barieră” înseamnă orice mijloc, inclusiv operațiuni fizice sau procedurale ori condiții de utilizare, care reduce sau previne riscul de infecție umană prin prevenirea contactului dintre apele recuperate și produsele ingerate ori persoanele expuse direct sau alt mijloc care, de exemplu, reduce concentrația de microorganisme în apele recuperate sau previne supraviețuirea acestora în produsele ingerate;
13. „permis” înseamnă o autorizație scrisă emisă de autoritatea competentă pentru producerea apelor recuperate și/sau alimentarea cu acestea în scopul irigațiilor agricole, în conformitate cu prezentul regulament;
14. „partea responsabilă (părțile responsabile)” înseamnă o parte care îndeplinește un rol sau desfășoară o activitate în cadrul sistemului de reutilizare a apei, inclusiv operatorul instalației de recuperare, stația de epurare a apelor urbane reziduale acolo unde aceasta diferă de operatorul instalației de recuperare, autoritatea (autoritățile) relevantă (relevante) alta (alte) decât autoritatea (autoritățile) competentă (competente) desemnată (desemnate), operatorul de distribuție a apelor recuperate sau operatorul de stocare a apelor recuperate;
15. „sistem de reutilizare a apei” înseamnă grupul de infrastructuri și alte elemente tehnice necesare pentru producerea apelor recuperate, alimentarea cu acestea și utilizarea lor. Acesta conține toate elementele, de la intrarea în stația de epurare a apelor uzate până la punctul (punctele) în care apele recuperate sunt utilizate pentru irigații agricole, inclusiv infrastructura de distribuție și de stocare, acolo unde este relevant.

Articolul 4

Obligațiile operatorilor instalației de recuperare și obligațiile privind calitatea apelor recuperate

- (1) Operatorii instalațiilor de recuperare se asigură că apele recuperate destinate irigațiilor agricole, astfel cum sunt menționate în anexa I secțiunea 1 respectă, la punctul de conformitate, următoarele cerințe:
 - (a) cerințele minime de calitate a apei stabilite în anexa I secțiunea 2;
 - (b) orice condiții suplimentare privind calitatea apei stabilite de autoritatea competentă în permisul relevant, în temeiul articolului 6 alineatul (3) literele (c) și (d).

După punctul de conformitate, calitatea apei nu mai este responsabilitatea operatorului instalației de recuperare.

- (2) Pentru a asigura respectarea cerințelor și a condițiilor menționate la alineatul (1), operatorul instalației de recuperare monitorizează calitatea apei în conformitate cu următoarele:
 - (a) anexa I secțiunea 2;
 - (b) orice condiții suplimentare privind monitorizarea stabilite de autoritatea competentă în permisul relevant, în temeiul articolului 6 alineatul (3) literele (c) și (d).

Articolul 5

Gestionarea riscurilor

- (1) În scopul producerii de ape recuperate, al alimentării cu acestea și al utilizării lor, autoritatea competentă asigură instituirea unui plan de gestionare a riscurilor legate de reutilizarea apei.
- (2) Planul de gestionare a riscurilor legate de reutilizarea apei este elaborat de operatorul instalației de recuperare, de altă (alte) parte (părți) responsabilă (responsabile) și de utilizatorii finali, după caz. Partea (părțile) responsabilă (responsabile) care elaborează planul de gestionare a riscurilor legate de reutilizarea apei consultă toate celelalte părți responsabile relevante și utilizatorii finali, după caz.

- (3) Planul de gestionare a riscurilor legate de reutilizarea apei se bazează pe toate elementele esențiale pentru gestionarea riscurilor stabilite în anexa II și identifică responsabilitățile în materie de gestionare a riscurilor ale operatorului instalației de recuperare și ale altor părți responsabile. Planul poate viza unul sau mai multe sisteme de reutilizare a apei.
- (4) În mod deosebit, planul de gestionare a riscurilor legate de reutilizarea apei:
- (a) stabilește, pentru operatorul instalației de recuperare, toate cerințele necesare suplimentare față de cele specificate în anexa I, în conformitate cu litera (b) din anexa II, pentru a reduce și mai mult orice risc înainte de punctul de conformitate;
 - (b) identifică pericolele, riscurile, precum și măsurile preventive adecvate și/sau posibilele măsuri corective, în conformitate cu litera (c) din anexa II;
 - (c) identifică bariere suplimentare în cadrul sistemului de reutilizare a apei și stabilește eventualele cerințe suplimentare după punctul de conformitate necesare pentru a asigura siguranța sistemului de reutilizare a apei, inclusiv condiții legate de distribuție, stocare și utilizare, acolo unde este cazul, și identifică partea (părțile) responsabilă(e) pentru îndeplinirea acestor cerințe.
- (5) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 13, acte delegate de modificare a prezentului regulament pentru a adapta la progresul tehnic și științific elementele-cheie ale gestionării riscurilor stabilite în anexa II.

Comisia este împuternicită, de asemenea, să adopte, în conformitate cu articolul 13, acte delegate de completare a prezentului regulament pentru a stabili specificații tehnice pentru elementele-cheie ale gestionării riscurilor stabilite în anexa II.

Articolul 6

Obligațiile privind permisul pentru apele recuperate

- (1) Orice producere de ape recuperate și orice alimentare cu acestea în scopul irigațiilor agricole menționate în anexa I secțiunea 1 fac obiectul unui permis.
- (2) Partea (părțile) responsabilă(e) din cadrul sistemului de reutilizare a apei, inclusiv utilizatorul final acolo unde este relevant în conformitate cu dreptul intern, depune (depun) o cerere de acordare a permisului menționat la alineatul (1) sau o cerere de modificare a unui permis existent, la autoritatea competentă din statul membru în care funcționează sau este prevăzută să funcționeze instalația de recuperare.
- (3) Permisul specifică obligațiile operatorului instalației și ale oricăror alte părți responsabile, după caz. Acesta are la bază planul de gestionare a riscurilor legate de reutilizarea apei și include, printre altele, următoarele:
 - (a) clasa (clasele) de calitate a (ale) apelor recuperate și utilizarea agricolă autorizată pentru care sunt permise apele recuperate, în conformitate cu anexa I, locul de utilizare, instalația sau instalațiile de recuperare și volumul anual estimat al apelor recuperate care urmează să fie produse;
 - (b) condiții referitoare la cerințele minime de calitate a apei și de monitorizare stabilite în anexa I secțiunea 2;
 - (c) condiții referitoare la cerințele suplimentare impuse operatorului instalației de recuperare prevăzute în planul de gestionare a riscurilor legate de reutilizarea apei, dacă astfel de cerințe există;
 - (d) orice alte condiții necesare pentru a limita orice riscuri inacceptabile la adresa sănătății umane și animale sau a mediului ori pentru a le limita la un nivel acceptabil;
 - (e) perioada de valabilitate;
 - (f) punctul de conformitate.

- (4) În scopul evaluării cererii, autoritatea competentă se consultă și face schimb de informații pertinente cu alte autorități relevante, în special cu autoritățile din domeniul apei și al sănătății, dacă acestea diferă de autoritatea competentă, și cu oricare altă parte considerată relevantă de către autoritatea competentă.
- (5) Autoritatea competentă decide fără întârziere dacă acordă sau nu permisul. Dacă, din cauza complexității cererii, autoritatea competentă are nevoie de mai mult de 12 luni de la data primirii cererii complete pentru a lua o decizie, aceasta comunică solicitantului data preconizată pentru luarea respectivei decizii.
- (6) Permisul este reexaminat periodic și, acolo unde este necesar, actualizat cel puțin în următoarele cazuri:
- (a) are loc o modificare substanțială a capacității sau se modernizează echipamentele ori se adaugă noi echipamente sau procese;
 - (b) modificări ale condițiilor climatice sau de altă natură afectează în mod semnificativ starea ecologică a corpurilor de apă de suprafață.
- (7) Statele membre pot decide că stocarea, distribuția și utilizarea apelor recuperate fac obiectul unui permis specific pentru a aplica cerințele și barierele suplimentare identificate în planul de gestionare a riscurilor legate de reutilizarea apei, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (4).

Articolul 7

Verificarea conformității

- (1) Autoritatea competentă verifică conformitatea apelor recuperate cu condițiile stabilite în permis. Verificarea conformității se efectuează prin utilizarea tuturor mijloacelor de mai jos:
- (a) controale la fața locului;

- (b) utilizarea datelor de monitorizare obținute în special în temeiul prezentului regulament;
 - (c) orice alte mijloace adecvate.
- (2) În cazul nerespectării condițiilor prevăzute în permis, autoritatea competentă impune operatorului instalației de recuperare și, dacă este cazul, celeilalte (celorlalte) părți responsabile să ia toate măsurile necesare pentru a restabili fără întârziere conformitatea și să informeze imediat utilizatorii finali afectați.
- (3) În cazul în care nerespectarea condițiilor prevăzute în permis generează un risc semnificativ la adresa mediului sau a sănătății umane ori animale, operatorul instalației de recuperare sau oricare altă (alte) parte (părți) responsabilă(e) suspendă fără întârziere alimentarea cu ape recuperate până în momentul în care autoritatea competentă stabilește că a fost restabilită conformitatea, respectând procedurile definite în planul de gestionare a riscurilor legate de reutilizarea apei, în conformitate cu anexa I secțiunea 2 punctul 2.1. litera (a).
- (4) Dacă are loc un incident care afectează conformitatea cu condițiile prevăzute în permis, operatorul instalației de recuperare sau oricare altă (alte) parte (părți) responsabilă(e) informează fără întârziere autoritatea competentă și alte părți care ar putea fi eventual afectate și comunică autorității competente informațiile necesare pentru evaluarea impactului unui astfel de incident.
- (5) Autoritatea competentă verifică periodic respectarea de către partea (părțile) responsabilă (responsabile) a măsurilor și sarcinilor stabilite în planul de gestionare a riscurilor legate de reutilizarea apei.

Articolul 8

Cooperarea dintre statele membre

- (1) În cazul în care reutilizarea apei are o relevanță transfrontalieră, statele membre desemnează un punct de contact sau utilizează structurile existente care rezultă din acordurile internaționale pentru a coopera, după caz, cu punctele de contact și cu autoritățile competente din alte state membre. Rolul punctelor de contact sau al structurilor existente este de a asigura asistență la cerere și de a coordona comunicarea dintre autoritățile competente. Înainte de a acorda permisul, autoritățile competente fac schimb de informații privind condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (3) cu punctul de contact din statul membru în care apele recuperate sunt destinate utilizării. În special, punctele de contact primesc și transmit cererile de asistență.
- (2) Statele membre răspund cererilor de asistență fără întârzieri nejustificate.

Articolul 9

Informarea și sensibilizarea

Economisirea de resurse de apă ca urmare a reutilizării apei face obiectul unor campanii generale de sensibilizare a opiniei publice în statele membre în care apa recuperată este folosită pentru irigații agricole, iar acestea pot include popularizarea beneficiilor pe care le prezintă reutilizarea apei în condiții de siguranță. Statele membre în cauză pot organiza totodată campanii de informare pentru utilizatorii finali pentru a asigura utilizarea optimă și sigură a apei recuperate, garantând prin aceasta un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și animale și a mediului. Statele membre pot adapta aceste campanii de informare și de sensibilizare la amploarea folosirii apei reutilizate.

Articolul 10

Informații destinate publicului

- (1) Fără a aduce atingere Directivelor 2003/4/CE și 2007/2/CE, statele membre în care apele recuperate sunt utilizate pentru irigații agricole, astfel cum se specifică în secțiunea 1 din anexa I la prezentul regulament, se asigură că sunt puse la dispoziția publicului, online sau prin alte mijloace, informații adecvate și actualizate privind reutilizarea apei. Aceste informații cuprind următoarele:
 - (a) cantitatea și calitatea apelor recuperate furnizate în conformitate cu prezentul regulament;
 - (b) pentru statul membru în cauză, procentul de ape recuperate furnizate în conformitate cu prezentul regulament comparat cu cantitatea totală de ape urbane reziduale epurate, dacă astfel de date sunt disponibile;
 - (c) permisele acordate sau modificate în conformitate cu prezentul regulament, inclusiv condițiile stabilite de autoritățile competente în conformitate cu articolul 6 alineatul (3);
 - (d) rezultatul verificării conformității efectuate în conformitate cu articolul 7 alineatul (1);
 - (e) punctele de contact desemnate în conformitate cu articolul 8 alineatul (1).
- (2) Informațiile menționate la alineatul (1) se actualizează o dată la doi ani.
- (3) Statele membre se asigură că decizia luată în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) este făcută cunoscută publicului online sau prin alte mijloace.

Articolul 11

Informații privind monitorizarea punerii în aplicare

- (1) Fără a aduce atingere Directivei 2003/4/CE și Directivei 2007/2/CE, statele membre în care apele recuperate sunt utilizate pentru irigații agricole, astfel cum se specifică în secțiunea 1 din anexa I la prezentul regulament, asistate de Agenția Europeană de Mediu, întreprind următoarele:
 - (a) elaborează și publică, până la ... [șase ani după data intrării în vigoare a prezentului regulament], și, ulterior, actualizează la fiecare șase ani, un set de date care conțin informații privind rezultatul verificării conformității efectuate în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) și alte informații care trebuie puse la dispoziția publicului pe internet în conformitate cu articolul 10;
 - (b) elaborează, publică și, ulterior, actualizează anual, un set de date care conțin informații privind cazurile de neconformitate cu condițiile stabilite în permis, colectate în conformitate cu articolul 7 alineatul (1), și informații privind măsurile luate în conformitate cu articolul 7 alineatele (2) și (3).
- (2) Statele membre asigură accesul Comisiei, al Agenției Europene de Mediu și al Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor la seturile de date menționate la alineatul (1).
- (3) Pe baza datelor menționate la alineatul (1), Agenția Europeană de Mediu, în consultare cu statele membre, elaborează, publică și actualizează periodic sau la cererea Comisiei o sinteză la nivelul Uniunii care cuprinde, după caz, indicatori privind realizările, rezultatele și efectele prezentului regulament, hărți, precum și rapoarte ale statelor membre.
- (4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme detaliate privind formatul și modul de prezentare ale informațiilor care trebuie furnizate în conformitate cu alineatul (1), precum și norme detaliate privind formatul și modul de prezentare ale sintezei la nivelul Uniunii menționate la alineatul (3). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 14.

- (5) Comisia, în consultare cu statele membre, stabilește orientări pentru a sprijini punerea în practică a prezentului regulament în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a acestuia.

Articolul 12

Evaluarea și revizuirea

- (1) Comisia efectuează, în termen de ... [opt ani după data intrării în vigoare a prezentului regulament], o evaluare a prezentului regulament. Evaluarea se bazează pe cel puțin următoarele elemente:
- (a) experiența acumulată prin punerea în aplicare a prezentului regulament;
 - (b) seturile de date elaborate de statele membre în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) și sinteza la nivelul Uniunii elaborată de Agenția Europeană de Mediu în conformitate cu articolul 11 alineatul (3);
 - (c) datele științifice, analitice și epidemiologice relevante;
 - (d) cunoștințe tehnice și științifice;
 - (e) recomandările Organizației Mondiale a Sănătății, în cazul în care sunt disponibile, sau alte orientări internaționale ori standarde ISO.
- (2) În contextul evaluării menționate la alineatul (1), Comisia acordă o atenție deosebită următoarelor aspecte:
- (a) cerințele minime stabilite în anexa I;
 - (b) elementele-cheie ale gestionării riscurilor prevăzute în anexa II;
 - (c) cerințele suplimentare stabilite de autoritățile competente în temeiul articolului 6 alineatul (3) literele (b) și (c);
 - (d) impactul reutilizării apei asupra mediului și a sănătății umane și animale, inclusiv impactul substanțelor în jurul cărora se cristalizează preocupări.

- (3) În contextul evaluării menționate la alineatul (1), Comisia evaluează fezabilitatea:
- (a) extinderii domeniului de aplicare a prezentului regulament pentru a include apele recuperate destinate altor utilizări specifice, inclusiv reutilizarea acestora în scopuri industriale;
 - (b) extinderii cerințelor prezentului regulament pentru a include utilizarea indirectă a apelor uzate epurate.
- (4) Pe baza rezultatelor evaluării menționate la alineatul (1) sau ori de câte ori noile cunoștințe tehnice și științifice impun acest lucru, Comisia poate examina necesitatea revizuirii cerințelor minime prevăzute în anexa I secțiunea 2.
- (5) Acolo unde este cazul, Comisia face propuneri legislative de modificare, în conformitate cu tratatul.

Articolul 13

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (5) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (5) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (5) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 14

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin Directiva 2000/60/CE. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 15

Sanctiuni

Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică Comisiei, în termen de ... [patru ani după data intrării în vigoare a prezentului regulament], normele și măsurile respective, precum și orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 16

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la ... [trei ani după data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

UTILIZĂRI ȘI CERINȚE MINIME

Secțiunea 1. Utilizări ale apelor recuperate, astfel cum sunt menționate la articolul 2

Irigații agricole

Irigații agricole înseamnă irigarea următoarelor tipuri de culturi:

- culturile alimentare consumate crude, adică acele culturi care sunt destinate consumului uman spre a fi mâncate în stare crudă sau neprelucrate;
- culturile alimentare prelucrate, adică acele culturi care sunt destinate consumului uman și care nu se mănâcă în stare crudă, ci numai după ce au fost supuse unui proces de prelucrare (de exemplu, au fost gătitе sau prelucrate industrial);
- culturile nealimentare, adică acele culturi care nu sunt destinate consumului uman (de exemplu, pășuni, furaje, fibre, culturi ornamentale, culturi de semințe, culturi energetice și gazon).

Fără a aduce atingere legislației relevante a Uniunii în domeniile mediului și sănătății, statele membre pot utiliza apele recuperate și în alte scopuri, cum ar fi reutilizarea apei industriale, precum și în scopuri legate de serviciile urbane și de mediu.

Secțiunea 2. Cerințe minime

2.1. Cerințe minime aplicabile apelor recuperate prevăzute pentru irigații agricole

Clasele de calitate a apelor recuperate, precum și utilizările autorizate și metodele de irigare pentru fiecare categorie sunt stabilite în tabelul 1. Cerințele minime de calitate a apei sunt stabilite la punctul (a) din tabelul 2. Frecvența minimă și obiectivele de performanță pentru monitorizarea apelor recuperate sunt stabilite la punctul (b) din tabelul 3 (monitorizarea de rutină) și în tabelul 4 (monitorizarea de validare).

Categoriile de culturi sunt irigate cu ape recuperate din clasa de calitate minimă corespunzătoare a apelor recuperate, astfel cum se prevede în tabelul 1 de mai jos, cu excepția cazului în care se aplică bariere suplimentare adecvate, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (4) litera (c), care au drept rezultat îndeplinirea cerințelor de calitate prevăzute în tabelul 2. Astfel de bariere suplimentare se pot baza pe lista orientativă a măsurilor preventive menționate în anexa II punctul 7 sau în orice alt standard național sau internațional echivalent, cum ar fi standardul ISO 16075-2.

Tabelul 1 - Clasele de calitate a apelor recuperate, utilizarea permisă în agricultură și metoda de irigare

Clasa de calitate minimă a apelor recuperate	Categoria culturii*	Metoda de irigare
A	Toate culturile alimentare, inclusiv culturile de rădăcinoase, consumate crude și culturile alimentare în cazul cărora partea comestibilă este în contact direct cu apele recuperate	Toate metodele de irigare
B	Culturi alimentare consumate crude în cazul cărora partea comestibilă este produsă deasupra solului și nu este în contact direct cu apele recuperate, culturi alimentare prelucrate și culturi nealimentare, inclusiv culturi destinate hranei animalelor crescute pentru producția de lapte sau carne	Toate metodele de irigare
C	Culturi alimentare consumate crude în cazul cărora partea comestibilă este produsă deasupra solului și nu este în contact direct cu apele recuperate, culturi alimentare prelucrate și culturi nealimentare, inclusiv culturi destinate hranei animalelor crescute pentru producția de lapte sau carne	Irigare prin picurare** sau altă metodă de irigare care evită contactul direct cu partea comestibilă a culturii
D	Culturi industriale, culturi energetice și culturi de semințe	Toate metodele de irigare***

(*) Dacă același tip de culturi irigate se încadrează în mai multe categorii din tabelul 1, se aplică cerințele care corespund categoriei celei mai stricte.

(**) Irigarea prin picurare (denumită și irigare prin prelingere) este un sistem de microirigare care permite irigarea plantelor cu picături sau jeturi subțiri de apă și constă în scurgerea picăturilor de apă pe sol sau direct sub suprafața acestuia, la debite foarte reduse (2-20 de litri/oră), printr-un sistem de conducte din plastic cu diametru mic, prevăzute cu ieșiri denumite emițători sau dispozitive de picurare.

(***) În cazul metodelor de irigare care imită precipitațiile, ar trebui să se acorde o atenție specială protecției sănătății lucrătorilor și a persoanelor aflate în apropiere. În acest scop, ar trebui aplicate măsuri preventive adecvate.

(a) Cerințe minime de calitate a apei

Tabelul 2 - Cerințele de calitate a apelor recuperate utilizate pentru irigațiile agricole

Clasa de calitate a apelor recuperate	Obiectiv indicativ privind tehnologia	Cerințe de calitate				Altele
		<i>E. coli</i> (număr/100 ml)	CBO ₅ (mg/l)	Materii solide în suspensie totale (TSS) (mg/l)	Turbiditate Unități de turbiditate nefelometrică (NTU)	
A	Tratare secundară, filtrare și dezinfectare	≤10	≤10	≤10	≤5	<i>Legionella</i> spp.: <1 000 CFU/l în cazul în care există riscul de aerosolizare Nematode intestinale (ouă de helminți): ≤ 1 ou/l pentru irigarea pășunilor sau a ierbii pentru nutrețuri
B	Epurare secundară și dezinfectare	≤100	În conformitate cu Directiva 91/271/CEE a Consiliului ¹ (anexa I tabelul 1)	În conformitate cu Directiva 91/271/CEE (anexa I tabelul 1)	-	
C	Epurare secundară și dezinfectare	≤1.000			-	
D	Epurare secundară și dezinfectare	≤10.000			-	

¹Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, 30.5.1991, p. 40).

apele recuperate vor fi considerate conforme cu cerințele stabilite în tabelul 2 în cazul în care măsurătorile îndeplinesc toate criteriile următoare:

- valorile indicate pentru *E. coli*, *Legionella* spp și nematodele intestinale sunt respectate în 90 % sau mai mult dintre probe. Niciuna din valorile probelor nu poate depăși limita maximă de deviație de 1 unitate logaritmică față de valoarea indicată pentru *E. coli* și *Legionella* și de 100 % din valoarea indicată pentru nematodele intestinale;
- valorile indicate pentru CBO₅, TSS și turbiditate în clasa A sunt respectate în 90 % sau mai mult dintre probe. Niciuna dintre valorile probelor nu poate depăși limita maximă de deviație de 100 % din valoarea indicată.

(b) Cerințe minime de monitorizare

Operatorii instalațiilor de recuperare vor efectua o monitorizare de rutină pentru a verifica dacă apele recuperate respectă cerințele minime de calitate a apei prevăzute la litera (a). Monitorizarea de rutină va fi inclusă în procedurile de verificare a sistemului de reutilizare a apei.

Eșantioanele care urmează să fie folosite pentru verificarea conformității cu parametrii microbiologici la punctul de conformitate se prelevează în conformitate cu standardul EN ISO 19458 sau cu orice alte standarde naționale sau internaționale care asigură o calitate echivalentă.

Tabelul 3 - Frecvența minimă a monitorizării de rutină a apelor recuperate pentru irigațiile agricole

Clasa de calitate a apelor recuperate	<i>E. coli</i>	CBO ₅	Materii solide în suspensie totale (TSS)	Turbiditate	<i>Legionella</i> spp. (dacă este cazul)	Nematode intestinale (dacă este cazul)
A	O dată pe săptămână	O dată pe săptămână	O dată pe săptămână	În permanență	De două ori pe lună	De două ori pe lună sau frecvența stabilită de către operatorul instalației de recuperare, în funcție de numărul de ouă din apele uzate care intră în instalația de recuperare
B	O dată pe săptămână	În conformitate cu Directiva 91/271/CEE (anexa I secțiunea D)	În conformitate cu Directiva 91/271/CEE (anexa I secțiunea D)	-		
C	De două ori pe lună			-		
D	De două ori pe lună			-		

Înainte de punerea în funcțiune a unei noi instalații de recuperare trebuie efectuată o monitorizare de validare.

Instalațiile de recuperare care sunt deja în funcțiune și care îndeplinesc cerințele de calitate a apelor recuperate stabilite în anexa I tabelul 2 la data intrării în vigoare a prezentului regulament sunt scutite de această obligație privind monitorizarea de validare.

Monitorizarea de validare trebuie efectuată de fiecare dată când se modernizează echipamentul, precum și atunci când se adaugă noi echipamente sau procese.

Monitorizarea de validare se efectuează pentru cea mai strictă clasă de calitate a apelor recuperate, clasa A, pentru a evalua dacă sunt respectate obiectivele de performanță (reducere $\log_{10}$).

Monitorizarea de validare implică monitorizarea microorganismelor indicatoare asociate fiecărui grup de agenți patogeni (bacterii, virusuri și protozoare). Microorganismele indicatoare selectate sunt *E. coli* pentru bacteriile patogene, colifagii F-specifici, colifagii somatici sau colifagii pentru virusurile patogene și sporii de *Clostridium perfringens* sau bacteriile sporulante care reduc cantitatea de sulf pentru protozoare. Obiectivele de performanță (reducere $\log_{10}$) pentru monitorizarea de validare a microorganismelor indicatoare selectate sunt prezentate în tabelul 4 și trebuie să fie îndeplinite la punctul de conformitate, având în vedere concentrațiile apelor uzate brute care intră în stația de epurare a apelor urbane reziduale. Cel puțin 90 % din eșantioanele de validare trebuie să atingă sau să depășească obiectivele de performanță.

În cazul în care un indicator biologic nu este prezent într-o cantitate suficientă în apele uzate brute pentru a obține o reducere $\log_{10}$, absența unui astfel de indicator biologic în apele recuperate înseamnă că sunt respectate cerințele de validare. Respectarea obiectivului de conformitate poate fi stabilită prin control analitic, prin însumarea performanțelor constatate în cadrul etapelor de tratare individuale, pe bază de dovezi științifice pentru procese standard recunoscute în domeniu, cum ar fi datele publicate în rapoarte de testare, studii de caz etc. sau prin testare în laborator în condiții controlate în vederea unei tratări inovatoare.

Tabelul 4 - Monitorizarea de validare a apelor recuperate pentru irigațiile agricole

Clasa de calitate a apelor recuperate	Microorganisme indicatoare (*)	Obiective de performanță pentru lanțul de tratare (reducere log ₁₀)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Total colifagi/colifagi F-specifici/colifagi somatici/colifagi (**)	≥ 6,0
	Spori de <i>Clostridium perfringens</i> /bacterii sporulante care reduc cantitatea de sulf (***)	≥ 4,0 (în cazul sporilor de <i>Clostridium perfringens</i>) ≥ 5,0 (în cazul bacteriilor sporulante care reduc cantitatea de sulf)

(*) Pentru monitorizarea de validare pot fi utilizați și agenții patogeni de referință *Campylobacter*, Rotavirus și *Criptosporidium* în locul microorganismelor indicatoare propuse. Ar trebui să se aplice atunci următoarele obiective de performanță care vizează reducerea log₁₀: *Campylobacter* (≥ 5,0), Rotavirus (≥ 6,0) și *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Numărul total de colifagi a fost selectat ca fiind cel mai adecvat indicator viral. Cu toate acestea, în cazul în care analiza numărului total de colifagi nu este fezabilă, trebuie să se efectueze analiza a cel puțin unui tip de colifagi (colifagi F-specifici sau somatici).

(***) Numărul de spori de *Clostridium perfringens* este selectat ca fiind cel mai adecvat indicator pentru protozoare. Cu toate acestea, bacteriile sporulante care reduc cantitatea de sulf sunt o alternativă în cazul în care concentrația de spori de *Clostridium perfringens* nu permite validarea reducerii log₁₀ cerute.

Metodele de analiză utilizate în cadrul monitorizării sunt validate și documentate în conformitate cu standardul EN ISO/IEC-17025 sau cu alte standarde naționale sau internaționale care asigură o calitate echivalentă.

(a) Elemente-cheie ale gestionării riscurilor

Gestionarea riscurilor cuprinde identificarea și gestionarea riscurilor în mod proactiv pentru a garanta că apele recuperate sunt utilizate și gestionate în condiții de siguranță și că nu există riscuri nici pentru sănătatea umană și animală, nici pentru mediu. În acest scop, se stabilește un plan de gestionare a riscurilor legate de reutilizarea apei pe baza următoarelor elemente:

1. Descrierea întregului sistem de reutilizare a apelor, de la intrarea apelor uzate în stația de epurare a apelor urbane reziduale până la punctul de utilizare, inclusiv a surselor de ape uzate, a etapelor tratării și a tehnologiilor utilizate în instalația de recuperare, a infrastructurii de aprovizionare, distribuție și stocare, a utilizării prevăzute, a locului și a perioadei de utilizare (de exemplu, utilizare temporară sau ad-hoc), a metodelor de irigare, a tipului de cultură, a altor surse de apă în cazul în care este prevăzută o combinație și a volumului apelor recuperate care urmează să fie furnizate.
2. Identificarea părților implicate în sistemul de reutilizare a apei și identificarea responsabilităților acestora. Rolurile și responsabilitățile tuturor părților interesate sunt specificate și alocate în mod clar.
3. Identificarea pericolelor potențiale, în special a prezenței poluanților și a agenților patogeni, precum și a riscului de evenimente periculoase, cum ar fi deficiențe ale procesului de tratare, scurgeri accidentale sau contaminarea în sistemul de reutilizare a apei descris.
4. Identificarea mediilor și a populațiilor expuse riscurilor, precum și a căilor de expunere la pericolele potențiale identificate, luând în considerare factori de mediu specifici, cum ar fi hidrogeologia, topologia, tipul de sol și ecologia la nivel local, precum și factori legați de tipul de culturi și de practicile agricole și de irigație. Trebuie să se țină seama, de asemenea, de eventualele efecte negative ireversibile sau pe termen lung asupra mediului sau asupra sănătății ale operațiunii de recuperare a apei; de asemenea, aceste efecte trebuie să fie sprijinite de dovezi științifice.

5. Evaluarea riscurilor de mediu și a riscurilor pentru sănătatea umană și animală, ținând seama de natura pericolelor potențiale identificate, de durata utilizărilor preconizate, de mediile și populațiile identificate ca fiind expuse acestor pericole și de gravitatea posibilelor efecte ale pericolelor luând în considerare principiul precauției, precum și toate actele legislative, documentele de orientare și cerințele minime relevante de la nivelul Uniunii și al statelor membre în materie de siguranță a produselor alimentare, a hranei pentru animale și a lucrătorilor. Evaluarea riscurilor s-ar putea baza pe examinarea studiilor și a datelor științifice disponibile.

Evaluarea riscurilor trebuie să includă următoarele elemente:

- (a) o evaluare a riscurilor de mediu, inclusiv a tuturor următoarelor aspecte:
 - (i) confirmarea naturii acestor riscuri, inclusiv, acolo unde este cazul, a nivelului predictibil fără efect;
 - (ii) evaluarea gradului de expunere potențial;
 - (iii) caracterizarea riscului.
- (b) o evaluare a riscurilor pentru sănătatea umană și animală, inclusiv a tuturor elementelor de mai jos:
 - (i) confirmarea naturii acestor pericole, inclusiv, acolo unde este cazul, a relației doză-răspuns;
 - (ii) evaluarea intervalului potențial de dozare sau a gradului potențial de expunere;
 - (iii) caracterizarea riscului.

Evaluarea riscurilor s-ar putea efectua recurgându-se la o evaluare calitativă sau semicantitativă a riscurilor. Evaluarea cantitativă a riscurilor va fi utilizată atunci când există suficiente date justificative sau în proiectele cu un potențial risc ridicat pentru mediu sau pentru sănătatea publică.

La evaluarea riscurilor trebuie să fie luate în considerare cel puțin următoarele cerințe și obligații:

- (a) cerința de reducere și de prevenire a poluării cu nitrați a apei în conformitate cu Directiva 91/676/CEE a Consiliului²⁹;
- (b) obligația ca zonele de protecție a apei potabile să îndeplinească cerințele Directivei 98/83/CE a Consiliului³⁰;
- (c) cerința privind îndeplinirea obiectivelor de mediu prevăzute în Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului³¹;
- (d) cerința de prevenire a poluării apelor subterane în conformitate cu Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului³²;
- (e) cerința de respectare a standardelor de calitate a mediului pentru substanțele prioritare și o serie de alți poluanți stabilite în Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului³³;
- (f) cerința de respectare a standardelor de calitate a mediului aplicabile poluanților de interes național (și anume, poluanții specifici bazinelor hidrografice) stabilite în Directiva 2000/60/CE;

²⁹ Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1-8).

³⁰ Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 330, 5.12.1998, p. 32).

³¹ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

³² Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării (JO L 372, 27.12.2006, p. 19).

³³ Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 348, 24.12.2008, p. 84).

- (g) cerința de respectare a standardelor de calitate a apei pentru scăldat prevăzute în Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁴;
- (h) cerințele privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură, în temeiul Directivei 86/278/CEE a Consiliului³⁵.
- (i) cerințele privind igiena produselor alimentare, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului³⁶ și în orientările prevăzute în Comunicarea Comisiei privind documentul de orientare privind abordarea la nivelul producției primare a riscurilor microbiologice prezentate de fructele și legumele proaspete prin aplicarea normelor de igienă;
- (j) cerințele privind igiena hranei pentru animale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului³⁷;
- (k) cerința de respectare a criteriilor microbiologice relevante stabilite în Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei³⁸;
- (l) cerințele privind nivelurile maxime pentru anumiți contaminanți din produsele alimentare stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1881/2006 al Comisiei³⁹;

³⁴ Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat și de abrogare a Directivei 76/160/CEE (JO L 64, 4.3.2006, p. 37).

³⁵ Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură (JO L 181, 4.7.1986, p. 6).

³⁶ Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).

³⁷ Regulamentul (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 ianuarie 2005 de stabilire a cerințelor privind igiena hranei pentru animale (JO L 35, 8.2.2005, p. 1).

³⁸ Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei din 15 noiembrie 2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare (JO L 338, 22.12.2005, p. 1).

³⁹ Regulamentul (CE) nr. 1881/2006 al Comisiei din 19 decembrie 2006 de stabilire a nivelurilor maxime pentru anumiți contaminanți din produsele alimentare (JO L 364, 20.12.2006, p. 5).

- (m) cerințele privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana pentru animale stabilite în Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰;
- (n) cerințele privind sănătatea animală prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului⁴¹ și Regulamentul (CE) nr. 142/2011 al Comisiei, al Parlamentului European și al Consiliului⁴².

(b) Condiții referitoare la cerințele suplimentare

6. Luarea în considerare a cerințelor privind calitatea și monitorizarea apei care sunt complementare celor specificate în anexa I și/sau mai stricte decât acestea, atunci când este necesar și adecvat pentru a se asigura un nivel corespunzător de protecție a mediului și a sănătății umane și animale, în special atunci când există dovezi științifice clare că riscurile provin din apele recuperate, și nu din alte surse.

În funcție de rezultatul evaluării riscurilor menționate la punctul 5, aceste cerințe suplimentare pot viza în special:

- (a) metalele grele;
- (b) pesticidele;

⁴⁰ Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului (JO L 70, 16.3.2005, p. 1).

⁴¹ Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1).

⁴² Regulamentul (UE) nr. 142/2011 al Comisiei din 25 februarie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de punere în aplicare a Directivei 97/78/CE a Consiliului în ceea ce privește anumite probe și produse care sunt scutite de controalele sanitar-veterinare la frontieră în conformitate cu directiva menționată – text cu relevanță pentru SEE (JO L 54, 26.2.2011, p. 1).

- (c) produsele secundare rezultate în urma dezinfecției;
- (d) produsele farmaceutice;
- (e) alte substanțe în jurul cărora se cristalizează preocupări, inclusiv micropoluanții și microplasticul;
- (f) rezistența antimicrobiană.

(c) Măsuri preventive

7. Identificarea măsurilor preventive care sunt deja în vigoare sau care ar trebui să fie luate pentru a limita riscurile, astfel încât toate riscurile identificate să poată fi gestionate în mod adecvat. O atenție deosebită ar trebui acordată corpurilor de apă utilizate pentru captarea apei destinate consumului uman și zonelor de protecție relevante.

Astfel de măsuri preventive pot include:

- (a) controlul accesului;
- (b) măsuri suplimentare de dezinfectare sau de eliminare a poluanților;
- (c) tehnologii de irigare specifice care reduc riscul formării de aerosoli (de exemplu, irigarea prin picurare);
- (d) cerințe specifice pentru irigarea prin aspersiune (de exemplu viteza maximă a vântului, distanțele dintre aspersor și zonele sensibile);
- (e) cerințe specifice pentru terenurile agricole (de exemplu, înclinarea pantei, saturarea cu apă a terenului, zone carstice);
- (f) sprijin pentru eliminarea agenților patogeni înainte de recoltare;

- (g) stabilirea unor distanțe minime de siguranță (de exemplu, față de apele de suprafață, inclusiv de sursele pentru animale, sau față de activități cum ar fi acvacultura, piscicultura, acvacultura de crustacee, înotul și alte activități acvatiche);
- (h) semnalizarea la locurile de irigare, indicându-se faptul că se utilizează ape recuperate și că acestea nu sunt adecvate consumului.

Măsurile preventive specifice care pot fi relevante sunt prevăzute în tabelul 1.

Tabelul 1: Măsurile preventive specifice

Clasa de calitate a apelor recuperate	Măsurile preventive specifice
A	- Porcii nu trebuie să fie expuși la furaje irigate cu ape recuperate, cu excepția cazului în care există suficiente date care să indice faptul că riscurile legate de un anumit caz pot fi gestionate.
B	- Se interzice recoltarea produselor irigate umede sau căzute pe sol. - Vacile de lapte aflate în perioada de lactație nu pot avea acces la pășuni atât timp cât acestea sunt umede. - Furajele trebuie să fie uscate sau însilozate înainte de ambalare. - Porcii nu trebuie să fie expuși la furaje irigate cu ape recuperate, cu excepția cazului în care există suficiente date care să indice faptul că riscurile legate de un anumit caz pot fi gestionate.
C	- Se interzice recoltarea produselor irigate umede sau căzute pe sol. - Animalele erbivore nu pot avea acces la pășuni timp de cinci zile după ultima irigare. - Furajele trebuie să fie uscate sau însilozate înainte de ambalare. - Porcii nu trebuie să fie expuși la furaje irigate cu ape recuperate, cu excepția cazului în care există suficiente date care să indice faptul că riscurile legate de un anumit caz pot fi gestionate.
D	- Se interzice recoltarea produselor irigate umede sau căzute pe sol.

8. Sisteme și proceduri de control al calității adecvate, care să includă monitorizarea apelor recuperate pe baza parametrilor relevanți, precum și a instituirii unor programe adecvate de întreținere a echipamentelor.

Se recomandă ca operatorul instalației de recuperare să instituie și să mențină un sistem de management al calității certificat în conformitate cu standardul ISO 9001 sau cu un standard echivalent.

9. Sisteme de monitorizare a mediului pentru a asigura faptul că se oferă feedback în urma monitorizării și că toate procesele și procedurile sunt validate și documentate în mod corespunzător.

10. Un sistem adecvat de gestionare a incidentelor și a urgențelor, inclusiv proceduri care să permită informarea în mod corespunzător a tuturor părților relevante cu privire la apariția unor astfel de evenimente și actualizarea periodică a unui plan de răspuns în situații de urgență.

Statele membre ar putea să utilizeze orientările sau standardele internaționale existente, cum ar fi ISO 20426:2018, Orientări pentru evaluarea și gestionarea riscurilor pentru sănătate în cazul reutilizării apei nepotabile, ISO 16075:2015, Orientări pentru utilizarea apelor uzate tratate pentru proiecte de irigare, sau alte standarde echivalente acceptate la nivel internațional ori orientări ale OMS⁴³, ca instrumente pentru identificarea sistematică a pericolelor și pentru evaluarea și gestionarea riscurilor, pe baza unei abordări axate pe priorități aplicate întregului lanț (de la tratarea apelor urbane reziduale în vederea reutilizării la distribuția și utilizarea acestora în scopul irigațiilor agricole și la controlul efectelor) și pe baza unei evaluări a riscurilor specifice de pe teren.

11. Asigurarea faptului că mecanismele de coordonare sunt stabilite între diferiți actori pentru a garanta producerea și utilizarea în condiții de siguranță a apelor recuperate.

⁴³ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/;
https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/ssp-manual/en/